

РЕШЕНИЕ

№ 3557

гр. София, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3385** по описа за **2022** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от началника на отдел Оперативни дейности в ГДФК при ЦУ на НАП, чрез пълномощника си юк Н. срещу Решение № 557/16.02.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 8305/2021, 131 състав, с което е отменено НП № 542968-F556471/20.10.2020 г., издадено от касатора, с което на [фирма], с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 185, ал.2, вр. ал.1 ЗДДС, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 33, ал.1 Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност на решението. Фактите по делото са правилно установени, като е установено, че в обекта е въведено в експлоатация едно фискално устройство. От него е отпечатан фискален бон, от който се установява, че устройството е въведено в експлоатация именно в проверявания обект на ул. Б.. Не е установено по делото проверявания обект и търговеца да разполагат с втори въведен в експлоатация касов апарат за дейността „без стационарен обект“, въпреки че от него се осъществяват доставки на храни и напитки до клиенти, находящи се извън ресторанта. Т.е., установява се, че дейността на дружеството е както от стационарен обект – от ресторанта, така и от разпосна

търговия, но същевременно за тези дейности е регистрирано едно устройство в НАП. Предмет на доказване по делото е не на какво се дължи констатираното разминаване в размер на 225,95 лв. между касовата наличност на паричните средства и отчетения оборот чрез ФУ, а дали това разминаване е обосновано достатъчно надлежно от приложеното по делото писмено обяснение от 22.06.2021 г. Моли за отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на Наказателното постановление.

В съдебно заседание не се представлява.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за незаконосъобразност на оспореното решение.

Ответникът, в съдебно заседание се представлява от адв. И., която оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Намира, че в жалбата не са наведени доводи, обуславящи отмяна на оспореното решение.

Представителят на софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а решението за правилно и законосъобразно.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 22.06.2020 г., в 14,20 ч. служители на ТД на НАП-С. извършили оперативна проверка на търговски обект – ресторант, находящ се в [населено място], ул. Б., № 13, стопанисван и експлоатиран от ответника по касация [фирма]. При проверката била засечена касова наличност от фискалното устройство на стойност 518,89 лв., видно от дневен финансов отчет № 4067/22.06.2020 г., и фактическа наличност сума в брой в размер на 293,60 лв. съгласно направен опис на банкнотите. Т.е., констатирана е разлика между фактическата касова наличност и наличността по документи, отразена във фискалното устройство, която разлика е в размер на 225,29 лв. Установено от дневния финансов отчет е, че няма служебно въведени и служебно изведени суми.

Тези констатации са залегнали в нарочен протокол за извършена проверка № 0039532/22.06.2020 г., съставен в присъствието на представител на дружеството, който го е подписал без възражения. Към протокола е приложен опис на парите в касата, подписан от представител на дружеството и дневен финансов отчет от 22.06.2020 г., разпечатка от касовия апарат.

За резултата от извършената проверка, бил съставен АУАН № F556471/29.06.2020 г., в който било описано констатираното нарушение, изразяващо се в това, че [фирма] не е изпълнило задължението си, извън случаите на продажби, да отбележи всяка промяна в касовата наличност, чрез операциите „служебно въведени и/или служебно изведени“ суми. Нарушението е квалифицирано като такова по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. АУАН е съставен в присъствието на представител на нарушителя. Представителят на нарушителя е подписал АУАН като е посочил, че обекта извършва доставки по домовете и разликата е в доставчика, който е бил на поръчка в този момент. Към 29.06.2020 г. сумите на поръчката „за вкъщи“ са в режим „отложено плащане“ и се внасят в касата при отчитане на доставката. Фискът не е ощетен по никакъв начин.

Въз основа на АУАН F556471/29.06.2020 г. било издадено наказателно постановление № 542968-F556471/20.10.2020 г. от началника на отдел Оперативни дейности в ГДФК

при ЦУ на НАП, упълномощен със Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. да издава НП и да налага административни наказания по чл. 185 ЗДДС, с което, на основание чл. 185, ал.2, вр. ал.1 ЗДДС, на ответника по касация е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 33, ал.1 Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства. Посочено е, че разликата от 225,29 лв. не представлява неотразяване на приходи, а нарушението е за първи път.

НП е връчено на представител на дружеството на 10.05.2021 г.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 557 от 16.02.2022 г., постановено по н. а. х. дело № 8305/2021 г. по описа на съда, с което е отменено НП № 542968-F556471/20.10.2020 г., издадено от началника на отдел Оперативни дейности в ГДФК при ЦУ на НАП. За да отмени оспорения пред СРС акт, съдът е приел, че същия не съответства на материалния закон, тъй като не са взети предвид обясненията на служителя в дружеството относно разминаването в наличността, свързани с извършвани доставки на храна, предлагана в заведението. За извършената доставка е издаден касов бон и тази продажба съответства на изискванията на Наредбата.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия касационен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

С Решение № 557 от 16.02.2022 г., постановено по н. а. х. дело № 8305/2021 г., СРС се е произнесъл по жалба против НП № 542968-F556471/20.10.2020 г. от началника на отдел Оперативни дейности в ГДФК при ЦУ на НАП. С НП, за нарушение по чл. 33, ал.1 Наредба № Н-18/13.12.2006 г., с което на дружеството [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лева.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав, поради следните съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав

намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от [фирма] допустима жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно съответствието на АУАН и съставеното въз основа на акта НП, с процесуалните правила за тяхното издаване. Актовете са издадени от компетентен орган, съобразно разпоредбите на ЗДДС и при надлежно упълномощаване със заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, в предвидената от закона писмена форма. Съдържат предписанията от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП са издадени при спазване на процесуалните правила.

Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/. Установената безпротиворечиво фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с правилата по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание.

При правилно установена фактическа обстановка, СРС е достигнал до правилния извод за несъответствие на НП с материалния закон. Безспорно по делото е установено, че при извършена контролна покупка на храни и напитки от обект, стопанисван от [фирма] е издаден касов бон. Извършена е проверка на място в обекта, от която е установено, че е налице разлика между фискалната и касовата наличност, като фискалната наличност е била с 225,29 лв. повече от касовата. Поради тази разлика, касатора е приел, че е нарушена разпоредбата на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. Не е съобразил обаче, че тази разлика се дължи на обективни причини, а именно извършването на доставка на храни и напитки, за които се издава касов бон с отложено плащане, а именно при доставката. Поради това се стига до забавяне в касовата наличност спрямо фискалната, тъй като първо се издава касовия бон, след това продуктите се разнасят на клиентите, и след тяхната доставка и при предоставен им касов бон, се извършва плащането на продуктите. Едва след плащането и връщането на куриера, сумата се въвежда в касата.

Както правилно е отбелязал СРС, провереният обект извършва „разносна търговия“ по смисъла на §1, т.1 от ДР на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. Съгласно посочената разпоредба "разносна търговия" е продажба на стоки или услуги извън търговския

обект по предварителна заявка. В тези случаи фискалната касова бележка се издава от лицето по чл. 3 и се предава на разносвача, който от своя страна я предоставя на купувача при плащането, освен когато плащането по продажбата се регистрира и отчита чрез фискално устройство на мястото на предаване на стоката или услугата. Не е налично изискване, в случаите, когато в един обект се извършва стационарна продажба и разносна търговия, да има регистрирани две различни фискални устройства, които да обслужват различния вид дейности, които извършва обекта. В случай важно е за всяка една продажба да се издава касов бон, както и след получаване на сумата по касовата бележка, същата да се въведе във фискалното устройство. Това изискване е изпълнено от ответника по касация, поради което не е налице нарушение на изискванията на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. В този смисъл, правилни са изводите на СРС, като същите се споделят и от настоящата съдебна инстанция.

Поради изложеното, решението като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По разноските.

Касаторът претендира разноски, но такива не му се дължат, предвид изхода на спора.

Ответникът не претендира разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 557 от 16.02.2022 г., постановено по н. а. х. дело № 8305/2021 г. от Софийски районен съд, 131 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.